Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26062
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tione uulgare. Dolor ē putefact' extrinsecus in aduersus amicos ad dolendum
plus pueat ⁊ maiora gnāt gaudia inimicis. Finge g̃ ppulare lenimen aut do
lor lubundat et finge te nō amare de hmo inqbus te debet rationabilis aut mōdē
Nam aurus ansius petendi ē ultio aut flumus lacrimar honor nō querendi aut
uindicta. Ense g̃ petendi ē ultio nō murmure querular et sapiens pbitas ⁊
tūc apparet aut asilis exasiata otiamis adusa nouit subsinē cōtumā ⁊ malor
pondenbus aūm nō subiicit. Exata g̃ tuc strenuitatis aūm ad h̄ mala. Et ⁊
ubi iustus dolor te prouocat rigidum adsumas aūm ulascendi. Vt iniuria tibi
⁊ nob' illata dum nō transeat sine pena q̃ nō lacimis ē quendi. Si in mag̃ offendē
di uitate. Nostis ē nos mlīs hūdant uinbus. Et in hac ulascendi tum nos mlīs ⁊
hīc sortes aī in hoc tot' greae assurgit ipum ut anob' moīn reges singli arma i
trianos ingerē nō negabūt. Inbracho ē fortissiō ⁊ mlīa classe apd troiam nos v
nanimit' ferei. Inau' litus si uū figē tēpna nos otingat durum eit. Et ipsis lib
le frigus nos alitore posse dacere aī erit maiores eor nea tradita ⁊ sinitati du
rissime populares eor. Cum troian urbs inuū potentia fundit' cūtet. Et ille puns
tot malor actor si otingat intpin aīm ueld' neq̃ latro furca suspens amarissimas pe
nas luet. Cessandum ē g̃ ab oī dolenti tristitia ⁊ ad omis reges greae duces ⁊ co
mites maiores ⁊ nobiles nostra septa mictam. Vt in hu' ulascendi aī decorus no
bis potent' assistant. Diq̃ ūbis ⁊ hmōib; finc fō acquēunt. Humilit' o Menela'
⁊ sic motuēti p unusos. Greae pnapes lictis destinatis unt' alios accesserunt ⁊
primi illi unu nobiles achilles strenu' ⁊ Patrodus nec nō ⁊ fortissi' Diomedes
statūq; eis tot' negotii matia declarata omis disponit. Vnanimes imaxiō exer
cetu ⁊ imlīo nauigio aumulan. Vt pro reaipendi helena ⁊ inlicate iuuīe obtinē
du uindicta se potent' ofert' of troiam. P hu' aut execuōne negotii aī oia statu
erit eligē aliquem induci ⁊ Principem aut tot' exercit' pureat ⁊ sub aī duc' regla
exercit' ipe salubrit' gubernet. Et sic de oī assensu oium pslentum te ibidem Agame
nonem Regem mlte strenuitatis unum omis sani osilii disartiē uigentem In Im
putorem eor assupsenit ⁊ ducem. Et data ei omis pleitudis potāte dei frēs Castor ⁊
⁊ Pollux putantes trianos nō diu infugia puenisse aī qbidam eor se imiscuit in
mare si forte pdam helenam reaipere posset aī q̃ troiam otingēt applicare. Non ⁊
illi diuenit dei frēs uacatiē menelai nullatenus expectata statim postq̃ de raptu ⁊
helene ad eos fama pueit se imare aī mlīo nauigio imiburnt. Et qaqd de hoc o
tingēt frib; ipis mare intrānib; Trianos uolentib; pseq nō diu p duos dies fe
licit' nauigarent an subito celum obducta nubib; oblamis induxit tenebras ar
aiquaq ⁊ uaris corruscantib; timidi ⁊ int' pollata luce micānib; rupis nubib;
mugunt clamosa tonitua mētes nauigantium exatantia timore. Impluuiaq̃ g̃
coacte nubes nauigantium aquosos ymbres effundit et inualente uector rubic
prellosa tumet pelagus influct maxiōs elcuatum. Cum area aeris obscuritate fuā ⁊
minuum tenebrosa exaspantib; mōtis adusis uaria aaumā fluctuū extollunt.

Quō Rex agamenon cōfortabat suū frem Regē Menelaum de helena sua uxore rapta a trianis. ⁊ de tēplo derobata.

Quō illi duo frēs bz castor et pollux uenerūt pro trianos aī recuperandi sororē eor helenā ⁊ nō et pnum repsuū qd fuerit i mari.